

PHẬT THUYẾT THẬP THIỆN NGHIỆP ĐẠO KINH

Chủ giảng: Lão pháp sư Tịnh Không

Thời gian: 15/10/2000

Giảng tại: Tịnh tông Học hội Singapore

Việt dịch: Ban biên dịch Pháp Âm Tuyên Lưu

Tập 88

Chư vị đồng học, chào mọi người! Mời mở kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo, trang thứ mười lăm, hàng thứ nhất:

Tinh tấn trang nghiêm nên có thể phá trừ ma oán, vào pháp tạng của Phật.

Đây là nói thực hành thập thiện nghiệp vào môn tinh tấn của hạnh Bồ-tát thì sẽ có được công đức thù thắng. Phần trước ở điều trì giới, kinh văn nói rằng: “*Này long vương! Nêu ra điều trọng yếu để nói, hành đạo thập thiện*”, chúng ta đem câu này nối vào phía trước thì ý nghĩa sẽ hoàn chỉnh, “*vào trong tinh tấn trang nghiêm nên có thể phá trừ ma oán, vào pháp tạng của Phật*”. Câu phía trước đều thông với mỗi một câu bên dưới. “Tấn” là cầu tiến bộ, tiến bộ nhất định phải “tinh”, người đời đều biết cầu tiến bộ, nhưng đã lơ là chữ “tinh” này nên biến thành tạp tấn, nói khó nghe một chút là loạn tấn. Như vậy không thể thành tựu Phật pháp, Phật pháp là pháp giác ngộ chân thật, là trí tuệ chân thật, nếu tâm bị tạp, bị loạn thì tâm thanh tịnh chắc chắn không thể hiện tiền, tâm chân thành nhất định bị phá hoại. Nếu người không có chân thành, tâm không thanh tịnh thì ma oán nhất định sẽ thừa cơ hội nhập vào.

Ma oán là chỉ cho phiền não, trong kinh Bát Đại Nhân Giác, Phật đã nói với chúng ta về bốn loại ma là: ngũ ấm ma, phiền não ma, tử ma, thiên ma. Ở đây dùng hai chữ “ma oán” thì đã bao gồm toàn bộ rồi. Chúng sanh lục đạo từ vô lượng kiếp đến nay đã kết vô lượng vô biên ân oán oán với tất cả chúng sanh, cho nên vì sao trên đường Bồ-đề lại khó đi như vậy, từ xưa đến nay biết bao người tu hành muốn thành tựu nhưng cuối cùng đều bị ma oán chướng ngại. Ở đây Phật nhắc nhở chúng ta, nhân tố chướng ngại nhiều vô cùng nhưng nhân tố quan trọng nhất chính là tâm hạnh bất thiện của chúng ta, khởi tâm động niệm đều rơi vào thập ác, lại không biết tinh tấn thì đương nhiên ma sẽ chướng đạo, bạn làm sao có thể thành tựu được?

Người thế gian không có trí tuệ, nhìn vấn đề rất nông cạn, rất ngắn tạm, chỉ nhắm đến cái lợi nhỏ trước mắt mà làm hại cái lợi lớn chân thật vĩnh hằng. Chỉ có người có trí tuệ chân thật thì họ nhìn thấy rõ ràng, họ biết cái lợi nhỏ trước mắt chắc chắn không phải là lợi ích, mà là tai họa, tai họa thì phải xa lìa. Trong kinh luận Đại, Tiểu thừa Phật đã nói rất nhiều: *“Thập thiện là bạn tốt, thập ác là oan gia”*, chúng ta khởi tâm động niệm rơi vào thập ác nghiệp là tự mình làm ma oán của chính mình, ma oán không phải đến từ bên ngoài. Ma là giày vò, tự mình giày vò bản thân, oán là oán hại, chúng ta nhất định phải nhận thức rõ ràng. Thật sự tinh tấn thì tinh thần, thời gian của bạn đều tập trung vào trong đạo nghiệp, ma oán tuy nhiều nhưng không có kẽ hở thì nó không vào được.

Ví dụ trong bộ kinh này Phật dạy Bồ-tát rằng: Bồ-tát có một pháp có thể đoạn tất cả các đường ác khổ của thế gian. Tất cả các đường ác khổ của thế gian này chính là ma oán. Tất cả các đường ác của thế gian không chỉ là nói lục đạo, mà bao gồm thập pháp giới, đó là pháp gì? *“Ngày đêm thường niệm, tư duy, quán sát thiện pháp.”* Ngày đêm thường niệm, “thường” là không gián đoạn, ngày đêm không gián đoạn thì tâm này trụ trong ý niệm thiện, niệm ác sẽ không vào được, đây là chân thật tinh tấn. Trong pháp môn niệm Phật, chấp trì câu Phật hiệu này là đại thiện, câu lục tự hồng danh này là thiện trong thiện, bạn không thể hiểu nghĩa của nó. Hai mươi bốn giờ niệm Phật không gián đoạn, người hiện nay nghiệp chướng sâu nặng, tinh thần và thể lực làm không nổi. Lão pháp sư Đế Nhàn nói rất hay: “Bạn niệm mệt rồi thì nghỉ ngơi, nghỉ ngơi khỏe rồi tiếp tục niệm”, như vậy cũng được, như vậy cũng xem là thường niệm, cũng được xem là không gián đoạn. Vấn đề là bạn phải giữ cho chắc, từng giây từng phút đều có thể đề khởi Phật hiệu, đây gọi là tinh tấn.

Từ đó cho thấy sự tinh tấn trang nghiêm, chúng ta hằng ngày niệm kệ hồi hướng: “Nguyện đem công đức này, trang nghiêm Phật Tịnh độ”, thế nào là công đức? Nếu như không có công đức thì bài kệ này là niệm suông. Chân thật tinh tấn thì đem sự chân thật tinh tấn này mà trang nghiêm. Phần trước đã nói, đem sự bố thí, trì giới, nhẫn nhục, tinh tấn, chúng ta thật làm thì hãy dùng những điều này mà trang nghiêm cõi Phật, trang nghiêm Phật Tịnh độ. Phật Tịnh độ ở đâu? Hư không pháp giới, nơi nào cũng đều là Phật Tịnh độ, cho nên trong kinh thường nói: “Tâm tịnh thì cõi Phật tịnh.” Chúng ta ngày nay vì sao không nhìn thấy Phật Tịnh độ? Vì tâm không thanh tịnh. Tại sao tâm không thanh tịnh? Tôi thường hay nói, có tự tư tự lợi thì tâm bạn không thanh tịnh. Trong kinh Kim Cang nói: “Tướng ta, tướng người, tướng chúng sanh, tướng thọ giả”, tự tư tự lợi là tướng

ta, tướng ta là cửa ải đầu tiên. Không thể đột phá cửa ải này thì mọi sự tu hành đều là giả, bất luận tu như thế nào thì bạn cũng đều ở ngoài cửa Phật, bạn không thể vào cửa Phật. Phá chấp ta rồi, thật sự đạt đến không có ta, quý vị đều biết người này mới là Tu-đà-hoàn, trong Viên giáo của Đại thừa thì bạn là Bồ-tát quả vị Sơ tín, bạn được xem là đã vào cửa. Cho nên, bản thân chúng ta phải thường xuyên cảnh tỉnh chính mình, nếu còn có một niệm tư tâm, còn có một niệm vì mình thì chúng ta biết rất rõ là chúng ta vẫn ở ngoài cửa Phật, chưa vào cửa được. Trong pháp Tiểu thừa gọi là “quả vị thấy đạo”, chúng quả Tu-đà-hoàn là thấy được đạo, vừa vào cửa là thấy đạo. Việc này có khó không? Nói khó cũng không khó, mà nói dễ cũng không dễ, mấu chốt là chỗ nào vậy? Bản thân bạn có chịu buông xuống hay không? Chịu buông xuống thì không khó.

Phàm phu thành Phật ở trong một niệm. Một niệm giác thì phàm phu thành Phật, một niệm mê thì lên xuống sáu cõi. Mê là gì? Mê là có mình, niệm niệm vẫn là tranh danh đoạt lợi. Xã hội hiện nay, bất luận ở một quốc gia, khu vực nào, chúng ta có thể nhìn thấy xung quanh quả thật đều là tự tư tự lợi, đều là tranh danh đoạt lợi, vậy thì có nguy không? Chúng ta phải nhận thức rõ ràng, ngày nay tai nạn trên thế giới do đâu mà ra? Nguồn gốc của tai họa là gì? Hãy quan sát và tư duy thật kỹ, Mạnh phu tử nói rất hay: *“Trên dưới tranh lợi thì quốc gia lâm nguy.”* Câu nói này của Mạnh tử, năm ấy là nói với Lương Huệ Vương. Ngày nay, chúng ta dùng câu nói này để quan sát thế gian, quả thật như Mạnh tử đã nói, không có người nào không tranh quyền đoạt lợi. Tranh đoạt đến cuối cùng chính là đấu tranh, chiến tranh, kết quả sau cùng là thế giới hủy diệt. Đây là xu thế của xã hội hiện nay, chúng ta phải thấy rõ ràng.

Con người đã mất hết luân thường đạo nghĩa rồi, họ sống đời sống gì vậy? Buông thả, trụy lạc, vậy có nguy không? Năm xưa, khi đại sư Ấn Quang còn tại thế đã nhìn thấy xã hội hiện nay rất rõ ràng. Đây là Phật Bồ-tát tái lai. Làm sao cứu vãn xã hội, giúp đỡ chúng sanh khổ nạn vượt qua kiếp nạn này? Thế nên, ngài cả đời dốc hết sức lực đề xướng giáo dục nhân quả. Giáo dục nhân quả bắt đầu nói từ đâu? Bắt đầu nói từ Liễu Phàm Tứ Huấn, cho nên ngài cả đời cực lực đề xướng Liễu Phàm Tứ Huấn, Cảm Ứng Thiên, An Sĩ Toàn Thư. Chúng ta nghĩ thật kỹ, ba quyển sách này quả thật là có thể giúp đỡ người đời vượt qua kiếp nạn. Cách giúp đỡ như thế nào? Bản thân chúng ta phải học, phải thông qua nỗ lực thực hiện của mình, chúng ta học tập nghiêm túc, y giáo phụng hành là tự độ.

Liễu Phàm Tứ Huấn chủ yếu nói với chúng ta về đạo lý nhân quả trong lục đạo luân hồi, chân tướng sự thật của quả báo. Sau khi chúng ta đọc xong, tư duy,

quan sát thật kỹ, thiết lập lòng tin, bạn tin gieo nhân thiện chắc chắn được quả thiện, tạo nghiệp ác nhất định có ác báo. Tiêu chuẩn của thiện ác ở chỗ nào? Đại sư chọn ra Cảm Ứng Thiên, Văn Xương Đế Quân Âm Chất Văn làm tiêu chuẩn thiện ác cho chúng ta. Năm xưa tôi ở thư viện Đài Bắc khuyến khích đồng học dùng Cảm Ứng Thiên, văn tự của Cảm Ứng Thiên không nhiều, mỗi ngày đọc một lần vào thời khóa tối, giúp chính mình phản tỉnh, kiểm điểm lại công và tội trong một ngày, hy vọng dựa vào việc này có thể sửa lỗi làm mới, đây chính là trì giới ba-la-mật trong Phật pháp.

Nửa phần phía trước của An Sĩ Toàn Thư là Văn Xương Đế Quân Âm Chất Văn, nêu ví dụ giải thích tường tận. Nửa phần sau có ba loại: Thứ nhất là Vạn Thiện Tiên Sư, nói về giới sát, nói rất cặn kẽ. Thứ hai là Dục Hải Hồi Cuồng, nói về giới dâm. Dâm và sát là gốc rễ của lục đạo luân hồi, là nghiệp nhân trực tiếp của ba đường ác, đừng cho rằng đây là việc nhỏ. Đây không phải là việc nhỏ, tạo tác tội nghiệp này thì chắc chắn sẽ đọa ba đường ác. Cho dù bạn chịu tu phước, bạn tu phước lớn đến đâu cũng là hưởng phước ở ba đường ác, đều không có phần trong cõi trời người, mà hưởng phước ở trong đường ác. Quý vị đồng tu, các bạn hiện nay nhìn thật kỹ thì có thể phát hiện rất nhiều thú cưng được nuôi trong gia đình giàu có, chúng thật sự là hưởng phước báo, người trong nhà yêu thương nó, hầu hạ nó từng li từng tí, đây là phước báo chúng tu trong đời quá khứ. Giảng kinh thuyết pháp cũng là tu phước, nhưng không thể dứt sanh tử, không thể ra khỏi tam giới. Muốn dứt sanh tử ra khỏi tam giới thì phải thật tu, nhất định phải đoạn ác tu thiện, thật thà niệm Phật, vậy mới có thể vãng sanh. Vì sao vậy? Trong kinh điển nhiều lần nói với chúng ta, thế giới Tây Phương Cực Lạc là nơi những người thượng thiện cùng tụ hội một chỗ, tâm hạnh của chúng ta bất thiện thì không tương ưng, niệm Phật có tốt đến đâu, niệm nhiều đi nữa cũng không thể đi được, cho nên tâm hạnh phải tương ưng.

Ở đây Phật nêu ra những lời chính yếu chân thật cho chúng ta, ngài chỉ nói mười loại, ngược lại với thập ác chính là thập thiện. “Quy y”, quy nghĩa là quay đầu. Quay đầu từ đâu? Từ ác quay về thiện. Y là gì? Là nương theo lời giáo huấn của Phật. Bộ kinh này chính là lời giáo huấn của Phật, bất luận là Đại thừa, Tiểu thừa, Tông môn, Giáo hạ, Hiển giáo, Mật giáo, bản kinh này là pháp căn bản của Phật giáo. Tu hành trong nhà Phật bắt đầu học từ đâu? Bắt đầu học từ bộ kinh này, tu hành chân thật là khởi tu từ đây.

Đồng tu Tịnh tông Học hội chúng ta, mọi người đều biết cương lĩnh tu học, chúng tôi đã đề ra năm khoa mục: tam phước, lục hòa, tam học, lục độ và Phổ

Hiền thập nguyện. Điều đầu tiên của tam phước trong năm khoa mục là “hiếu dưỡng cha mẹ, phụng sự sư trưởng, từ tâm không giết, tu thập thiện nghiệp”. Bộ kinh này chính là tu thập thiện nghiệp, tu thập thiện nghiệp là sự thực hành của hiếu thân, tôn sư, từ tâm. Bốn câu trong điều đầu tiên của tịnh nghiệp tam phước đều thực hiện trong tu thập thiện nghiệp; nếu không tu thập thiện nghiệp thì ba câu phía trước đều là nói suông. Bạn hiếu dưỡng cha mẹ như thế nào? Phụng sự sư trưởng ra làm sao? Tu tâm từ bi như thế nào? Thấy điều ở trong câu tu thập thiện nghiệp, một câu này chính là bộ kinh này, cho nên phải hiểu đây là căn bản của căn bản, mười phương ba đời tất cả chư Phật Như Lai đều là khởi tu từ đây, bạn nói xem điều này quan trọng biết bao!

Phần cuối của An Sĩ Toàn Thư là Tây Quy Trục Chỉ, khuyên dạy mọi người hành thiện tích đức, niệm Phật cầu sanh Tịnh độ thì công đức viên mãn. Vãng sanh Tịnh độ chính là vào pháp tạng của Phật, thật sự khế nhập rồi. Mục tiêu duy nhất trong đời này của chúng ta chính là cầu sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc. Nếu muốn cầu sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, chúng ta khởi tâm động niệm, tư tưởng ngôn ngữ tạo tác nhất định phải tương ưng với lời giáo huấn của Phật, dứt khoát không được làm trái ngược, như vậy chúng ta trong đời này nhất định có thể thành tựu. Nếu như làm trái ngược, tâm miệng khác biệt thì đó giống như việc mà chúng ta đã làm trong vô lượng kiếp quá khứ vậy. Trong đời quá khứ chúng ta đã từng gặp được pháp môn này, tại sao không thành công, tại sao chưa được sanh về Tịnh độ, mà trở thành bộ dạng như thế này vậy? Chính là chúng ta chưa làm được. Đời này chúng ta gặp được lời giáo huấn của Phật, nếu vẫn không làm được như xưa thì sẽ giống như đời quá khứ, đời này vẫn là luống công, vẫn phải luân hồi sáu cõi, vẫn phải chịu khổ nạn trong ba đường ác. Tốt rồi, hôm nay thời gian đã hết, chúng ta giảng đến đây.